GIẬN MÀY TAO Ở VỚI AI?

tranh truyện cổ tích Việt Nam

nhã nam

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

GIẬN MÀY TAO Ở VỚI AI?

MINH CHÂU *kể*, NGUYỄN KIM DUẨN *vẽ*

nhã nam

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

www.SachVui.Com

Làng nọ có phú ông giàu nứt đố đổ vách mà nhà chỉ có một mụn con gái. Cô con gái xinh xắn nhưng lại hiền lành quá đỗi, khiến phú ông lo sau này gia sản sẽ lụn bại. Bởi vậy, phú ông quyết tìm cho được một chàng rể khôn ngoan, sắc sảo.

www.SachVui.Com

KHÀ...

...KHÀ...

Phú ông tự cho mình là người nhẫn nại ít ai bì kịp, bèn cho yết thị kén rể ngoài cổng, ghi rằng ai làm cho mình nổi nóng hoặc giận dữ thì sẽ gả con gái cho. Song, trong vòng một tháng mà không làm được thì sẽ bị đánh một trăm roi, phạt vạ trăm quan tiền rồi đuổi về.

www.SachVui.Com

Nhiều chàng trai hăm hở đến xin làm rể, giở đủ mưu mẹo khác nhau ra mà vẫn không làm phú ông nổi giận, đành chịu ăn đòn phạt vạ rồi lết cái thân thâm tím vì đòn roi trở ra. Bao công phu vất vả cả tháng trời của các chàng đều xôi hỏng bỏng không vì phú ông kia quá là nhẫn nại.

UI DA...

www.SachVui.Com

Bảng kén rể vì thế treo đã hai năm trời vẫn chưa được gỡ xuống.

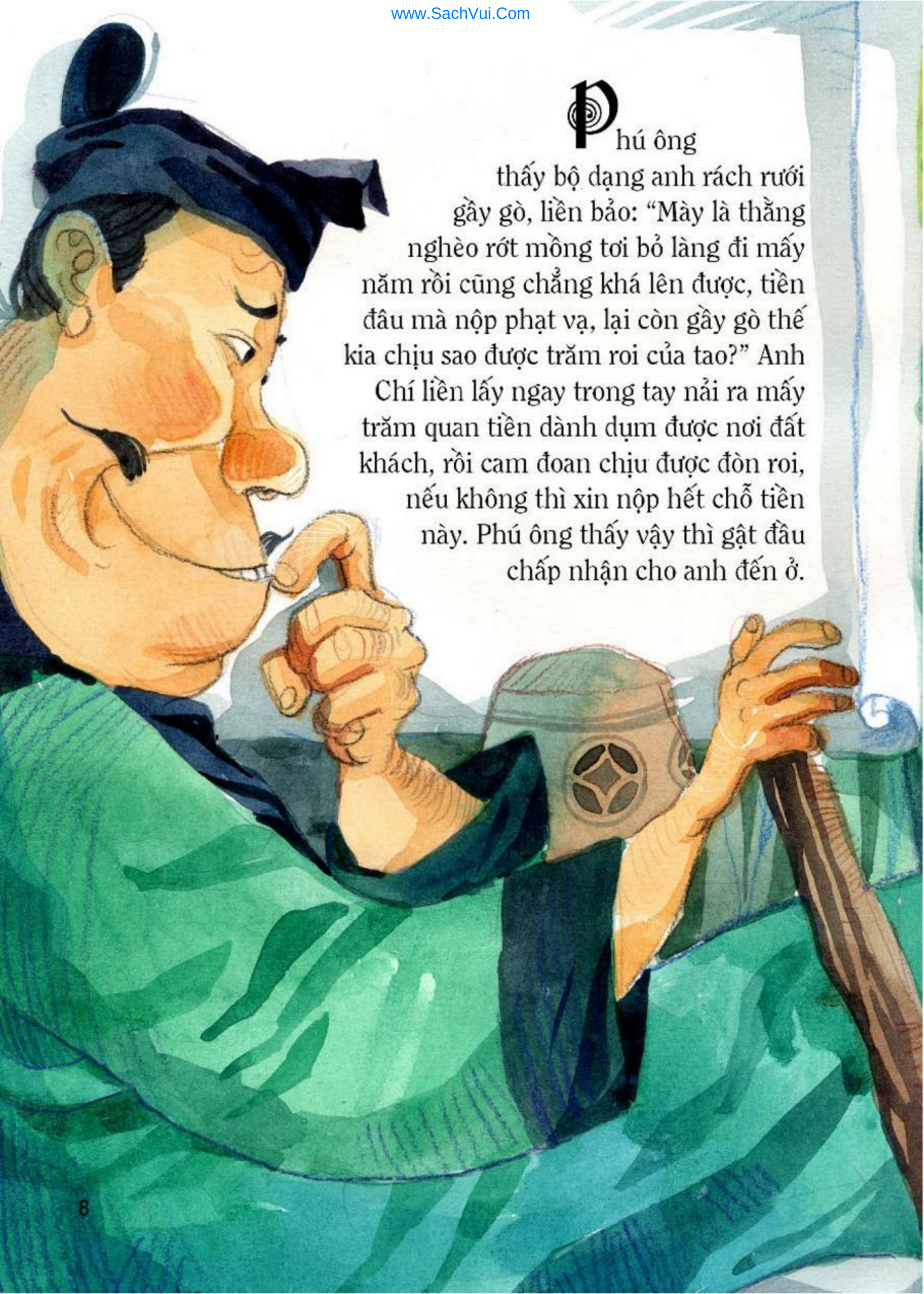
www.SachVui.Com

Có anh Chí kia mồ côi bỏ làng đi xa học nghề. Hôm ấy anh trở về, thấy mấy tay trai làng cứ đứng lần lữa trước cửa nhà phú ông mà ngần ngại không vào, anh liền bước lại xem.

www.SachVui.Com

Anh Chí vốn nghe tiếng con gái phú ông nết na thùy mị từ lâu, cũng có ý ngưỡng mộ, chỉ hiềm phận mồ côi nhà nghèo đâu dám với cao, nay thấy bảng yết thị liền bước vào nhà ngay.

www.SachVui.Com

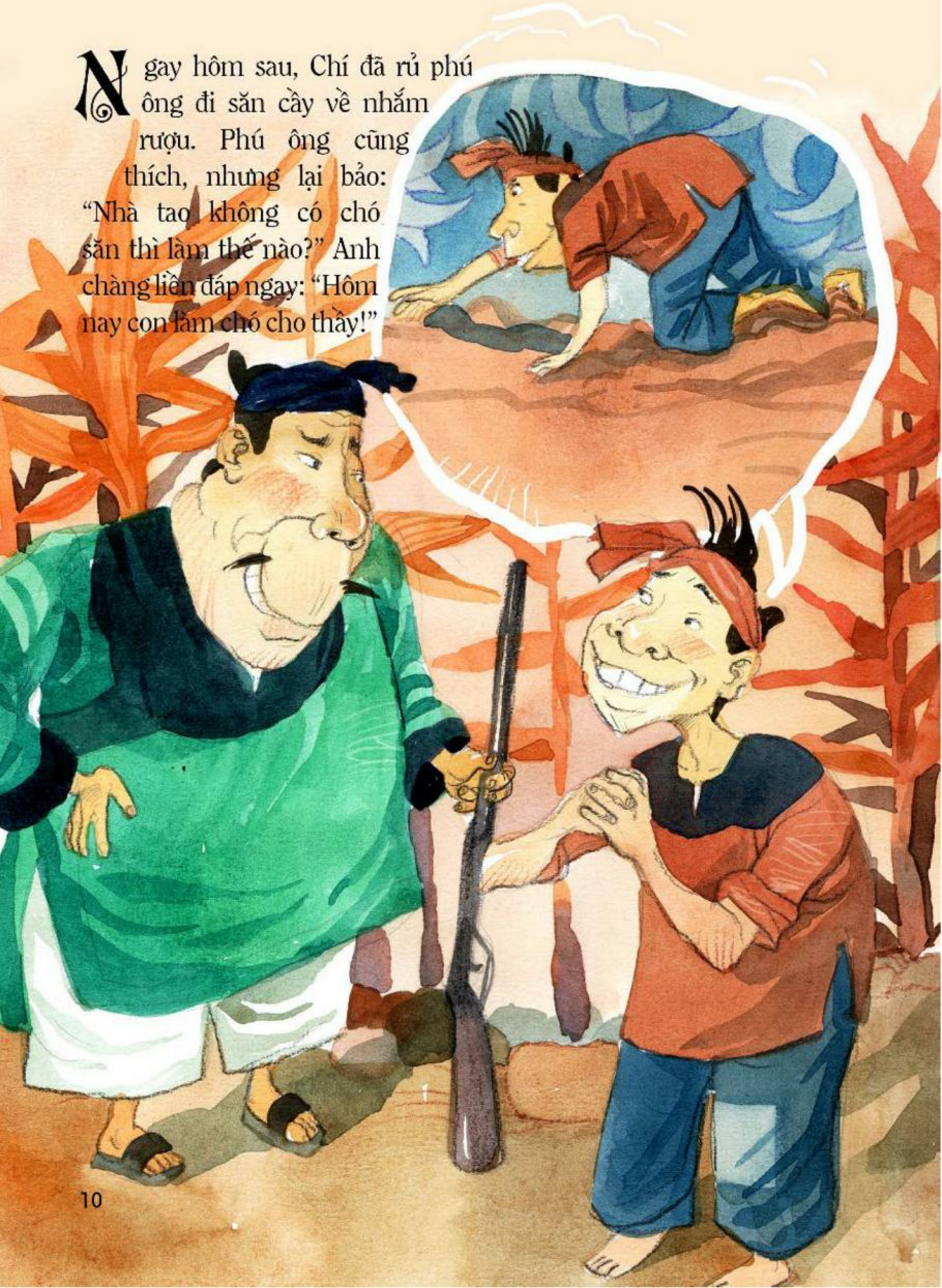

Phú ông thấy bộ dạng anh rách rưới gầy gò, liền bảo: "Mày là thằng nghèo rớt mồng tơi bỏ làng đi mấy năm rồi cũng chẳng khá lên được, tiền đâu mà nộp phạt vạ, lại còn gầy gò thế kia chịu sao được trăm roi của tao?" Anh Chí liền lấy ngay trong tay nải ra mấy trăm quan tiền dành dụm được nơi đất khách, rồi cam đoan chịu được đòn roi, nếu không thì xin nộp hết chỗ tiền này. Phú ông thấy vậy thì gật đầu chấp nhận cho anh đến ở.

www.SachVui.Com

Ngay hôm sau, Chí đã rủ phú ông đi săn cầy về nhắm rượu. Phú ông cũng thích, nhưng lại bảo: "Nhà tao không có chó săn thì làm thế nào?" Anh chàng liền đáp ngay: "Hôm nay con làm chó cho thầy!"

Hai người săn được một con cầy, về nhà phú ông bảo: "Làm vài món nhậu chơi đi mày!" Khoai ta liền lắc đầu: "Con là chó cơ mà, chó làm sao biết làm món nhậu được?" Phú ông lại bảo: "Vậy ra mua cho tao bầu rượu!" Anh chàng lại lắc đầu: "Chó thì mua bán gì được?"

Hôm ấy bà vợ phú ông dẫn cô con gái về nhà ngoại chơi vài hôm, còn đám kẻ hầu người hạ thì ra đồng hết. Thế là phú ông đành hì hục làm thịt cầy một mình, tất tả nấu nướng trong khi chàng rể hờ ngủ một giấc ngon lành. Nấu nướng xong xuôi, phú ông lại cầm bầu chạy đi mua rượu.

Phú ông mang rượu về đến nhà thì anh Chí đã đánh chén sạch cả nồi thịt cầy. Thấy thế, phú ông chỉ thản nhiên hỏi: "Mày có để phần tao miếng nào không?" Anh Chí đáp: "Chó treo mèo đậy. Để cho chó xơi rồi mà thầy còn đòi phần thừa để ăn nữa à?" Phú ông đành nhịn đói đi nằm.

Chờ một lúc sau, anh Chí lần vào hỏi: "Thầy có giận con không thầy?" Lão chỉ cười đáp: "Giận mày tao ở với ai?"

Hôm sau, phú ông lại rủ anh Chí đi săn tiếp, nhưng lần này lão đòi làm chó. Anh Chí cứ nhè chỗ nhiều gai góc để cắm lưới, lại cầm roi quất vào mông phú ông quát: "Làm chó mà không chịu chui rúc bắt mồi hử!" Phú ông vừa bị ăn đòn vừa bị gai cào toạc cả mặt mũi. Thấy lão thở hổn hển không ra hơi, anh mới hỏi: "Thầy có giận con không thầy?" Nhưng phú ông vẫn tươi cười: "Giận mày tao ở với ai?"

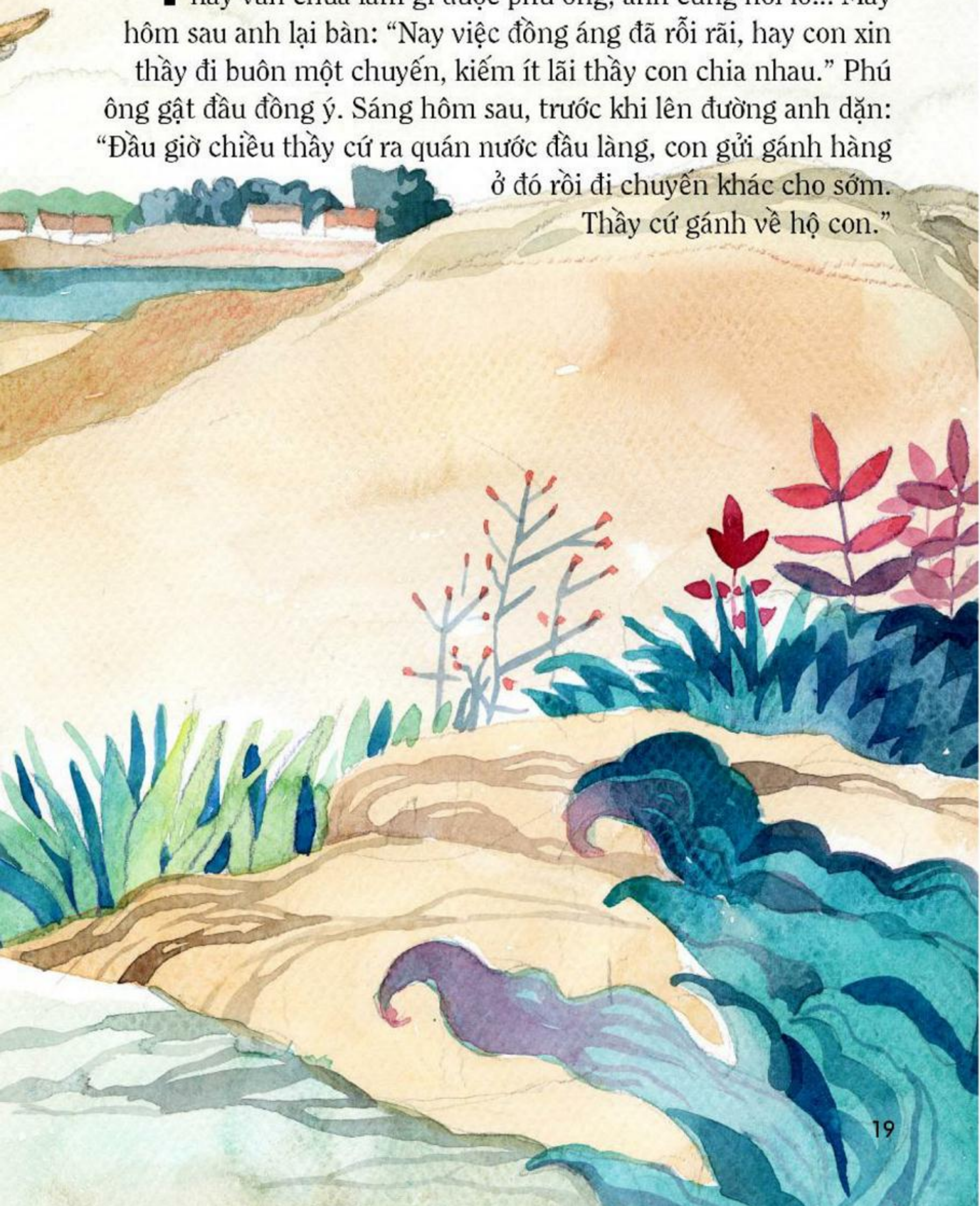
Cuối buổi, hai người cũng săn được một con cầy. Về nhà, anh Chí làm thịt cầy và nấu nướng, rồi bảo: "Thầy đi mua rượu đi!" Phú ông đáp: "Chó nào lại biết đi mua rượu!" Anh chàng liền lấy sợi xích xích luôn chân phú ông vào cột nhà rồi nói: "Giống chó là chúa ăn vụng, phải xích vào mới được". Sau đó anh bèn đi mua rượu.

Có rượu rồi, anh chàng đánh chén tì tì trước mặt phú ông, bao nhiêu xương xẩu vứt hết cho lão. Ăn uống no nê xong anh mới cởi trói cho lão và hỏi: "Thầy có giận con không ạ?" Nhưng lão vẫn trả lời: "Giận mày tao ở với ai?"

Thấy vẫn chưa làm gì được phú ông, anh cũng hơi lo... Mấy hôm sau anh lại bàn: "Nay việc đồng áng đã rỗi rãi, hay con xin thầy đi buôn một chuyến, kiếm ít lãi thầy con chia nhau." Phú ông gật đầu đồng ý. Sáng hôm sau, trước khi lên đường anh dặn: "Đầu giờ chiều thầy cứ ra quán nước đầu làng, con gửi gánh hàng ở đó rồi đi chuyến khác cho sớm. Thầy cứ gánh về hộ con."

Chiều đó, phú ông ra chỗ hẹn thì đã thấy đôi bồ chằng dây đậy nắp cẩn thận. Gánh hàng đến là nặng, ì ạch mãi lão với gánh về được đến nhà. Lúc mở nắp ra thì thấy một bên toàn đá hộc, một bên là chàng rể hờ trời đánh say quắc cần câu. Sáng hôm sau tỉnh rượu, anh mới đến hỏi: "Thầy có giận con không hả?" Phú ông vẫn cười cười đáp: "Giận mày tao ở với ai?"

Mấy hôm sau, phú ông nhận quảy bồ đi buôn. Lão cũng dặn anh Chí ra gánh hàng về. Y hẹn, anh cũng quảy gánh hàng, đến gần bờ ao làng, anh làm bộ sẩy chân rơi tòm cả gánh cả bồ xuống dưới. Phú ông bị nước lạnh làm tỉnh cả rượu, vội lóp ngóp kêu cứu. Đợi cho lão uống no nước, anh Chí mới giả bộ hốt hoảng vớt lên rồi hỏi: "Thầy có giận con không ạ?" Phú ông cười gượng: "Giận mày tao ở với ai?"

لَلَّ
وَيْ.....

Thấy kỳ hạn đã sắp hết mà phú ông vẫn chưa nổi giận, anh Chí lo lắm.

Hôm sau, người làng thấy anh quảy đôi sọt đi, một lúc đã thấy chạy về rối rít gọi: "Thầy ơi, con úp được con phượng hoàng đất đẹp lắm. Thò tay vào bắt thì sợ nó sổng mất. Thầy ra giữ hộ con để con tìm lưới bủa xung quanh cho chắc ăn. Con chặn mấy hòn đá vào rồi, thầy ra ngay kẻo có đứa nó xí mất." Phú ông vốn thích nuôi chim, nghe vậy thì mừng rỡ chạy ra luôn, thấy có cái nón úp giữa đường, chung quanh dằn mấy hòn đá, bèn sụp xuống ôm chặt lấy.

Đúng lúc ấy, lại có đoàn kiệu của quan lớn đi qua, thấy có người nằm khư khư ôm lấy cái nón, quan bèn cho kiệu dừng lại hỏi: "Sao ngươi lại nằm giữa đường thế này?" Phú ông vẫn cứ ôm cái nón, ngẩng mặt lên đáp: "Bẩm quan, tôi bắt được con phượng hoàng đất rất đẹp ở trong nón này. Đang chờ người về lấy lưới ra bắt kẻo nó sổng mất."

Nghe có phượng hoàng đất, quan lớn không ngăn được tò mò, liền sai lính bắt ngay cho mình xem, không đợi lưới nữa. Nhưng lúc giở nón lên, lính lệ hóa ra chỉ chộp được một bãi phân trâu to đùng chứ chẳng có phượng hoàng se sẻ gì cả.

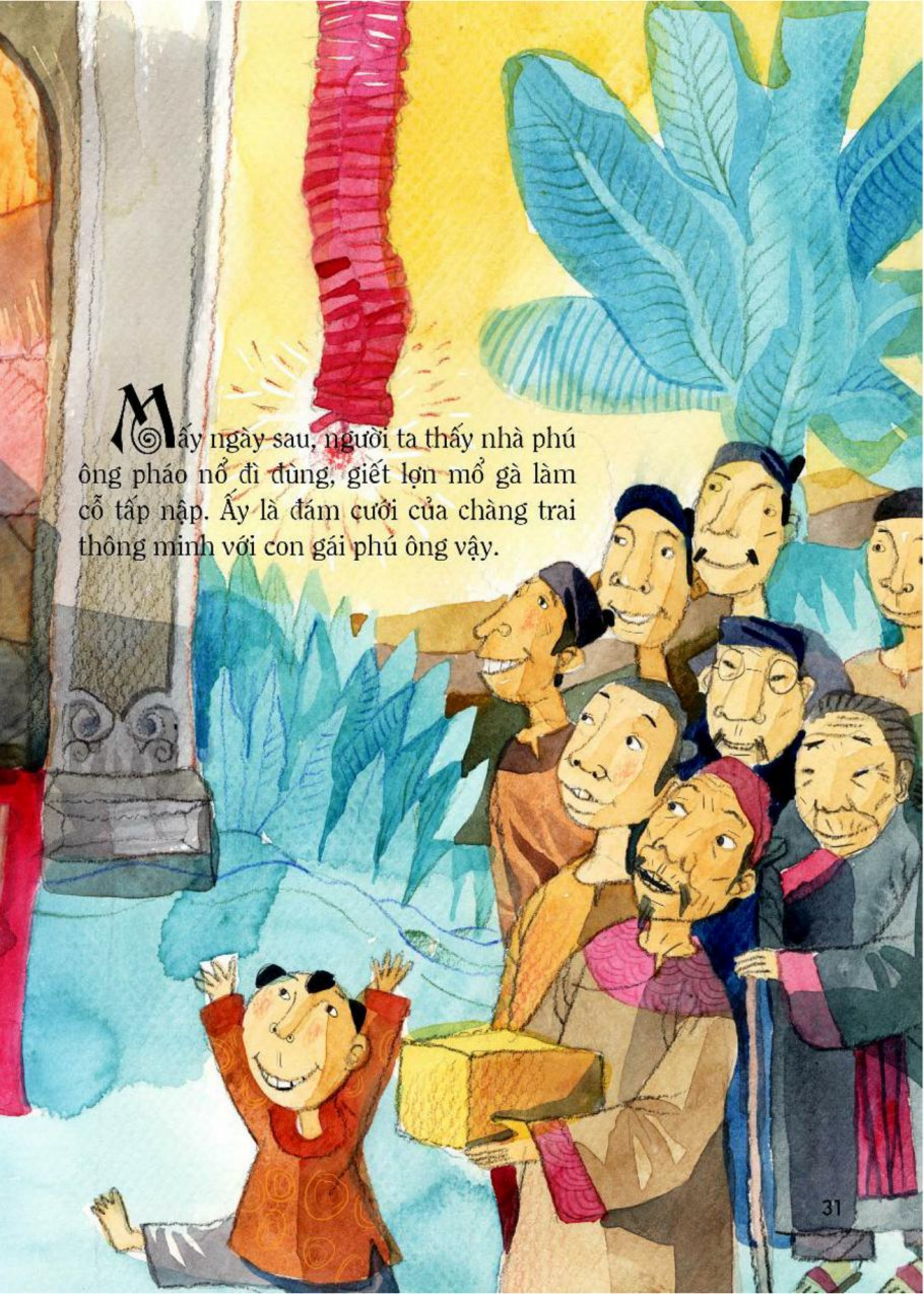
آه... آه...

Quan lớn cả giận vì có kẻ dám bỡn mặt mình, liền thét lính nọc phú ông ra đánh cho một trận nhừ tử. Đợi cho kiệu quan đi xa, Chí ta mới chui trong bụi rậm ra đỡ phú ông dậy xoa bóp rồi khẽ hỏi: "Thầy có giận con không thầy?" Phú ông tức quá quát: "Mày làm ông suýt mất đầu, không giận mày sao được!"

Mấy ngày sau, người ta thấy nhà phú ông pháo nổ đì đùng, giết lợn mổ gà làm cỗ tấp nập. Ấy là đám cưới của chàng trai thông minh với con gái phú ông vậy.

GIẬN MÀY TAO Ở VỚI AI?

Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2010.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT
44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội
ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản
CỒ THANH ĐAM
Biên tập: Minh Châu
Trình bày: Kim Liên

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty CP In Truyền thông Việt Nam. Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 314-2010/CXB/03-24/MT và quyết định xuất bản số 168/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 4.5.2010.
In xong và nộp lưu chiểu năm 2010.

Liên kết xuất bản và phát hành:
Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam
1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội
Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965
Website: www.nhanam.vn
Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh
Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh
Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034
Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn